

N:o 46.

Af herr J. Petersson i Boestad, om höjd bevillning för de enskilda bankernas utgifningsrätt af tiokronorssedlar.

Då Riksdagen år 1879 på grund af kongl. proposition beslutade indraga de enskilda bankernas rätt att utgifva femkronesedlar, hade man hoppats, med anledning af en Riksdagens senare skrifvelse till Kongl. Maj:t, att utgifvandet af nämnde bankers tiokronesedlar snart derefter äfven skulle genom enahanda framställning från Kongl. Maj:t blifva af Riksdagen indragna. Så har dock ej skett, trots derom sedan nästan vid hvarje riksdag motioner väckts i sådant syfte, utan att dessa verkat till reformens genomförande.

Den förhöjda bevillning, som 1893 års Riksdag beslutade för ifrågasvarande bankers sedelutgifningsrätt, har icke verkat såsom man förmodade i följd af yttranden som samtalsvis fälles, »att derest en så hög bevillning pålades deras sedelutgifningsrätt, skulle bankerna sjelfmant afsäga sig densamma». Någon sådan afsägelse har nemligen icke inträffat, i följd hvaraf man kan draga den slutsatsen, att sedelutgifningen för dessa banker är en fin och mycket inkomstbringande affär, i synnerhet hvad tiokronesedlarne angår, hvilka i den allmänna rörelsen inom landsorterna ha en mycket stor spridning och utgöra der den hufvudsakligaste delen af penningtransaktioner som ifrågakomma, enär man ytterst sällan vid liqvider får se någon tiokrona af riksbankens sedlar.

Vid sådant förhållande har jag den uppfattning, att de sedelutgivande privatbankerna skörda sin största inkomst på tiokronesedlarnes ut-

gifning, och såsom en följd deraf borde rättvisligen en motsvarande högre beskattning bestämmas för utgifvandet af sistnämnda sedlar, än öfriga af deras större sedelvalörer. En sådan förhöjd beskattning tror jag också att de sedelutgifvande bankerna, med hänsigt till den nettovinst de skörda af sin rörelse, mycket väl kunna tåla vid, relativt till jordbruk och annan rörelse, som i följd af statsverkets behof, under nuvarande tryckta tider, få bidra alla för högt, oafsedt deras rörelse går med förlust.

Jag föränlåtes alltså, med anledning af hvad som blifvit anfördt, vördsamt föreslå:

att Riksdagen med ändring af nu gällande stadganden beslutar, att från och med år 1896 som afgift för de enskilda bankernas sedelutgifningsrätt å tiokrone-sedlar, erlägges en bevillning af tjugo kronor för hvarje ett tusen kronor af det högsta belopp af dessa bankers sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnadt i rörelsen.

Stockholm den 25 januari 1895.

Johan Petersson i Boestad,
Kronobergs län.
